

Sygn. akt IX Ka 459/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Andrzej Walenta

Sędziowie - SO Marzena Polak

- SO Barbara Plewińska / spr /

Protokolant - st. sekr. sąd Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 roku

sprawy **M. G.**

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw.

z art. 11 § 2 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 27 czerwca 2013 roku sygn. akt II K 394 / 13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla **punkt III**,

2. z ciągu przestępstw z **punktu II** eliminuje czyn opisany w **punkcie IX** aktu oskarżenia,

3. w **punkcie II** uzupełnia podstawę prawną skazania o przepisy **art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**,

4. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w **punkcie IX aktu** oskarżenia, z tym ustaleniem, że stanowi on występki z **art. 286 § 1 kk** i na podstawie tego przepisu skazuje go na karę **6 / sześciu / miesięcy pozbawienia wolności**, a na mocy **art. 33 § 2 kk** wymierza mu **10 / dziesięć / stawek dziennych grzywny**, ustalając wysokość jednej stawki na **20,- / dwadzieścia / zł.**,

5. na mocy **art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk** w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i jednostkowych kar grzywny wymierzonych oskarżonemu w **punkcie I ust. 4** niniejszego wyroku i **punktach I i II** zaskarżonego wyroku wymierza oskarżonemu karę łączną **1 / jednego / roku i 8 / ośmiu / miesięcy pozbawienia wolności** oraz **20 / dwudziestu / stawek dziennych grzywny**, ustalając wysokość jednej stawki na **20,- / dwadzieścia / zł.**,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 459/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Toruniu w punkcie I uznał M. G. za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach I i II aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż stanowiły one ciąg przestępstw z art. 13 § 1 k w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w myśl art. 91 § 1 kk i 11 § 3 kk na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, a na mocy art. 33 § 2 kk wymierzył karę 20 stawek dziennych grzywny przyjmując, iż każda stawka dzienna jest równoważna kwocie 20,- zł.

Ponadto, w punkcie II wyroku sąd uznał M. G. za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach od III do X aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to w myśl art. 91 § 1 kk i art. 11 § 3 kk na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 kk karę 20 stawek dziennych grzywny, przyjmując iż jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20,- zł.

Na mocy art. 86§1kk i 91§2kk w miejsce kar jednostkowych pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w punktach I i II sąd orzekł karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 20 stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka jest równoważna kwocie 20,- zł.

W punkcie IV wyroku na podstawie art. 69 § 1 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na 5 letni okres próby, oddając go w tym czasie na mocy art. 73 § 1 kk pod dozór kuratora sądowego (pkt V wyroku), a na mocy art. 72 § 2 kk zobowiązał go do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- a) Przedsiębiorstwa (...) z/s w B. kwoty 1.000,- zł.
- b) (...) Sp. z o.o. z/s w T. kwoty 3.000,- zł.
- c) (...) Sp. z o.o.(...) z/s w P. kwoty 1.200,-zł.
- d) (...) Sp. z o.o. z.s w L. kwoty 1.000,- zł.
- e) (...) S.A. z/s w G. kwoty 370,50 zł.
- f) (...) Sp. z o.o. z/w P. kwoty 2.000,- zł.

w terminie jednego roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kwoty 380,- zł. tytułem opłaty oraz obciążył go kosztami sądowymi w kwocie 90,- zł.

Od powyższego wyroku apelacją wywiódł prokurator zaskarżając wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenie o karze.

Wyrokowi zarzucił:

I. obrazę prawa procesowego tj. art. 413 § 2 pkt 1 kpk, która miała wpływ na treść wyroku poprzez zaniechanie wskazania przez sąd orzekający w punkcie II wyroku pełnej kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonemu w

ramach przyjętego przez sąd ciągu przestępstw w sytuacji, gdy w ramach tych czynów zabronionych wchodziły oprócz przestępstw z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk również występki z art. 286 § 1 i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

II. obrażę prawa procesowego - tj. art. 91 § 1 kk poprzez przyjęcie, iż czyn opisany w punkcie IX aktu oskarżenia został popełniony w podobny sposób do czynów opisanych w punktach III do VIII i X aktu oskarżenia w sytuacji, gdy czyn ten wyczerpuje ustawowe znamiona występkę z art. 286 § 1 kk, a tym samym nie został popełniony w podobny sposób do czynów stanowiących podstawę przyjęcia tego ciągu przestępstwa.

Powołując się na wskazane wyżej zarzuty prokurator wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację prokuratora należało uznać za zasadną.

Odnosząc się do pierwszego z podniesionych zarzutów apelacyjnych związanych z naruszeniem art. 413 § 2 pkt 1 kpk należało wskazać, iż istotnie w ramach czynów zabronionych uznanych przez sąd pierwszej instancji jako ciąg przestępstw - wskazany w punkcie II zaskarżonego wyroku, poza występkami z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 wchodziły również przestępstwa stanowiące występki z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wskazane w punktach V-VIII i X aktu oskarżenia. Uchybienie to zostało dostrzeżone przez sąd pierwszej instancji w treści sporządzonego uzasadnienia (k. 313), przy czym ustalenia faktyczne dokonane w tym zakresie przez Sąd Rejonowy nie były kwestionowane we wniesionym środku odwoławczym.

Należało również uznać zasadność drugiego z podniesionych zarzutów, w którym stwierdzono, iż czyn zarzucony oskarżonemu w punkcie IX aktu oskarżenia stanowi występki, który winien być kwalifikowany wyłącznie z art. 286 § 1 kk, a więc w sposób odmienny od kwalifikacji przyjętej w akcie oskarżenia tj. art. 286 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Konsekwencją przyjęcia tej błędnej kwalifikacji było przyjęcie, iż czyn powyższy czyn wchodził w skład ciągu przestępstw, który został wskazany w punkcie I zaskarżonego wyroku. Poczynione przez Sąd Rejonowy w tym przedmiocie ustalenia faktyczne wskazują jednoznacznie, iż oskarżony swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion występkę z art. 270 § 1 kk. Oskarżony poświadczył nieprawdę we wniosku o udzielenie pożyczki, jak również w oświadczeniu o zatrudnieniu w (...)w I.. Nie można zatem przyjąć, aby działanie oskarżonego polegało na podrobieniu lub przerobieniu dokumentu w celu użycia jako dokumentu autentycznego, jak również aby polegało na używaniu jako autentycznego dokumentu, który został podrobiony lub przerobiony. Konsekwencją przyjęcia, iż czyn ten stanowił występki z art. 286 § 1 kk musiało być wyeliminowanie przedmiotowego czynu z ciągu przestępstw wskazanego w punkcie II zaskarżonego wyroku. Zgodnie z art. 91 § 1 konstrukcję ciągu przestępstw można przyjąć w sytuacji, gdy sprawca w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu popełnia dwa lub więcej przestępstw. Na kanwie poczynionych ustaleń nie można było przyjąć, iż wskazany czyn został popełniony w sposób tożsamy z innymi czynami kwalifikowanymi, jako występki z art. 286 § 1 kk i 270 § 1 kk. Użyte w art. 91 § 1 kk sformułowanie „na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje” oznacza, że przyjęcie ciągu przestępstw jest możliwe tylko w wypadku identyczności podstawy kwalifikacji prawnej w odniesieniu do każdego przestępstwa składającego się na ciąg. Innymi słowy podstawę ciągu mogą stanowić jedynie zachowania, z których każde wyczerpuje identycznie określony zestaw znamion typu czynu zabronionego oraz które mają identycznie określone ustawowe granice kary (tak. m.in. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 27 czerwca 2013 r. sygn. akt II Aka 192/2013 Lex Polonica 7392907).

W konsekwencji Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok poprzez:

1. uchylenie punktu III - tj. rozstrzygnięcia w przedmiocie kar łącznych,
2. wyeliminowanie z ciągu przestępstw z punktu II czynu opisanego w punkcie IX aktu oskarżenia,

3. uzupełnienie w punkcie II podstawy skazania o przepisy art. 286 § 1 kk, art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,
4. uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie IX aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż czyn ten stanowi występki z art. 286 § 1 kk i na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na mocy art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 10 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 20,- zł.,
5. na podstawie art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywn wymierzonych oskarżonemu w punkcie I ust. 4 wyroku Sądu Okręgowego i w punktach I i II wyroku sądu pierwszej instancji wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20,- zł.

Orzeczona kara łączna 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara łączna grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 20,- zł jest tożsama z karą uzgodnioną przez oskarżonego z prokuratorem w trybie art. 335 § 1 kpk.

W pozostałym zakresie Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, gdyż nie wystąpiły żadne uchybienia stanowiące bezwzględne przyczyny odwoławcze stanowiące podstawę jego uchylenia, bądź zmiany ponad granice zaskarżenia wskazane we wniesionym środku odwoławczym.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia, a wydatkami poniesionymi w toku postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa. W ocenie sądu za powyższym rozstrzygnięciem przemawiają względy słuszności, gdyż postępowanie odwoławcze stanowiło konsekwencję błędu sądu pierwszej instancji, co też skutkowało zmianą wyroku.